

DZIENNIK KUJAWSKI.

Wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych. Przedpłata dwudziestoczynna wraz z dodatkiem tygodniowym „Piast” oraz dwutygodniowym „Przyjaciół Dzieci” wynosi na pocztach i w ekspedycji 2,10 mk., z przyniesieniem do domu przez listowego 2,52, z przynoszeniem z ekspedycji 2,40 mk. — Rękopisów nadawanych, a nie zastreżonych, redakcja nie zwraca.

Insty... przekazy pieniężne nadawcy należy pod adresem: „Dzienik Kujawski” red. lub. eksp. — Cena ogłoszeń: 20 fen. za jednolamowy wiersz poetyty, 30 fen. za reklamy na trzeciej stronie i ogłoszenia na pierwszej stronie. — Kto popadnie w konkurs lub kto się poswoi o należytostę skarby, traci prawo do rabaty. Telefon nr. 124. :: :: :: Telefon nr. 124.

Telefon nr. 124

Nr 157

Hohensalza, sobota dnia 14. lipca 1917.

Rocznik XXVI.

CO DALEJ?

Już wzoraj zaznaczyliśmy, że zmiany w Prusach-Niemczech nie przez noc nastąpiły mogą. Składały się na te powolność cały szereg przyczyn, tkwiących w historycznych przesankach rozwoju państowej legi pruskiej. Może na temat ten będzie można szerej się rozwieść, skoro zupełnie wyjaśnia się położenie.

Tymczasem opinia przyjęła akt monarchii zapowiedzi radykalnej reformy wyborczej w Prusach i oczekuje rozstrzygnięcia dalszych wypadków, odnoszących się już teraz do reform w ustroju Rzeszy.

W priece i za kolami toczy się namiet na walkę o rozszerzenie praw parlamentu w kierunku współdziałania z rządem oraz toczy się walka o osobę kanclerza.

Przeciw radykalnym zmianom w kierunku zwanej parlamentaryzacji rządów w Rzeszy wypowiedział się wcale wyraźnie rząd bawarski oświadczając na łamach urzędowego swego organu „Bayrische Staatszeitung”, że takie naruszenie (utworzenie odpowiedzialnych parlamentarnych rządów z odpowiedzialnymi ministrami Rzeszy na czele) podstawa charakteru państw związkowych Rzeszy niemieckiej groziłoby poważnym niebezpieczeństwem całości państwa i trzeba je dla tego z góry jak najbardziej stanowco odzrucie, jako nie do przyjęcia.

Oporni Bawaryi ląkowiący się można. Wpływ jej na resztę państw związkowych w Rzeszy jest znaczny. Wobec tego można plan przeprowadzenia zmian w kierunku parlamentaryzacji w dwóch francusko-angielskim uważały się ubity. Z faktem tym pogodzenie się zgodne i stronnictwa parlamentarne.

Co jednak wyniknie. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zmiany pewne nastąpić muszą, chociaż dla tego, by nieni stworzył w danym razie i cos poważnego.

W tym kierunku wysuwa się teraz plan — rzekomo popierany przez kanclerza, by utworzyć z przywódców stronników osobne państwo pod nazwą rady parlamentarnej, któryby miał tworzyć rodzaj współdziałającego rządu z rządem rzeczywistym. Przeciw temu projektowi oświadczyła się jednak lewica, uważając, że on jest nie do przyjęcia, bo łatwo tacy „radzy” nie mający bezpośredniego wpływu na kierownicze rządy Rzeszy musieliby przejmować odpowiedzialność rzeczywistą za postępowanie rządu, którego „tajnymi blytki” radzili.

Lewica z „Vorwärts” oczekuje i „Berl. Tagebl.” stol nadal na stanowisku, że tylko rzeczywista reforma może pomyślnie rozwiązać sprawę. Oczywiście na zupełnie innym stanowisku stol prasa prawicowa wzg. do niej zbliziona. Na tle tego sprzedku żywio druga walka, a mianowicie o p. Bethmanna Hollwego. Lewica nie chce jego ustąpienia, o ile radykalne przeprowadzi reformy i w przyszłej chwili, celowym i wiśleim pokazać się mężem stanu. Prawica natomiast zdała bezwzględne ustąpienia kanclerzu, widząc w nim i w dalszym nietylko polityka kokietującego z demokracją, ale wręczo szkodliwego interesem Rzeszy dla tego, że nie chce przeprowadzić polityki cieciej i silnej pieczęci.

Takim politykiem wydaje się być prawdy, a w każdym razie oczekuje wszemnieckiego odcięcia księcia Bułowa.

Niestety z великimi oburzeniem zaznacza ta prasa — Berl. Lok Anz. — że Wiedeń oświadczył się przeciw Bułelowi, a wypowiedział się za utrzymaniem Bethmanna. W Wiedniu Bułowa jako kanclerza działały nie przyjemnie, bo słusznie czy niesłusznie Austrię ma do niego szereg pretensji z czasów jego posowania w Rzymie przed wyborem wojny austro-włoskiej. Nie mogą tedy innych momentów znaleźć, prasa ta charakteryzuje Bethmanna jako polityka zależnego zupełnie od wpływów wiedeńskich.

Kto jako taki śledzi bieg wypadków politycznych w okresie wojny, ten wie, jak fałszywem są posiedzenia prasy wszemnieckiej. Nie chodzi tu jednak o prawdę. Tu chodzi o każdy śnidek, któryby Bethmanna zmienił.

Tymczasem kanclera na razie śledzi na swoim krześle kanclerskim, a oczekuje wzoraj

szczuarcy, skierowane do niego nie świadcy, by dali jego były już dzisiaj polecone. Słusność wobec tego mogą mieć łatwo ci politycy, którzy przypuszczają, że parlament zostanie jutro (w sobotę) odrzucony na podstawie jakiejś ogólniej zapowiedzi reformy ze strony rządu. W przewie zaś — mającej potrwać do października — rząd powoli kilku przedstawicieli partii parlamentarnych do współprządów. Ażali tak będzie zohażyły jutro i ażali ta połowiczość uspokoi podniecone umysły posłów oraz nie zmniej podniecone opinię niemiecką — oto dalsze pytanie, co do którego nie chceby być przedstawikami.

Za szeszebołów. Następco tronu przyjmuje na osobnych posiedzeniach przedstawicieli partyi. Stalo się to też pierwszy raz, że członek rodziny Hohenzollernów zetkną się z przedstawicielem niemieckiego sojuszu dr. Davidem. Jak o naradach tych donoszą, chciał następcę tronu osobistość i bezpośrednio poinformować się o zapatrwanach, które panują w obozach politycznych w stosunku do polityki p. Bethmanna Hollwego. Z innej zaś strony donoszą, że między kanclerzem a następcą tronu doszło po długim wymówieniu się do zupełnego porozumienia.

Rozstrzygająca chwile. Jeszcze nie znana jest rezolucja, którą parlament uchwały w kierunku celów wojennych. Nie wiadomo też, jak ujmie parlament stanowisko swoje co do reform wewnętrz kraju. Dzis po pol. musi się niepewność wyjaśnić, bo — jak donoszą — o 3. zbiera się komisja śledcza, na której kanclerz ma na razie pełne określi stanowisko swoje i rządu.

Jutro ma scena ta powtórzyć się wobec całego parlamentu. Oczywiście obliczenia te przekreślają fakt taki, że nie dojdzie między parlamentem a rządem do porozumienia. Wówczas musiałby się parlament oddać nż do dalszych układów. Trudno bowiem przypuszczać, by rząd polecił cesarzowi rozwiązania parlamentu, któryby wywołało jeszcze większe zamieszanie i musiałoby oddziałać na żołnierzy w polu, którzy mają przecież też w czasach zwykłych, najwyższy ten przywilej obyczajski. Byłaby to próba, któryby wywołała jeszcze większe rozumszenie polityczne, a na jego tle i wiek sze załatwienie wśród opinii.

Posel Spahn, przywóde centrowców w parlamencie i przewodniczący komisji budżetowej, w której rozgrywają się teraz te zasadnicze przekony, nagle zachorował wczoraj poważnie, utraciwszy podczas posiedzenia partii centrowej przytomność.

Tak zwane „małe zapytanie” Kol. Pol skiego w sprawie stosunków na Litwie, Połsowie Trampczyński i Seyda wniesli ponizsza t. z. mała zapytanie w parlamencie:

Czy wiedzmo p. kanclerzowi Rzeszy, że w obwodzie naczelnego dowództwa na wschodzie (Oberkommando Ost), szczególnie w okolicach Grodna i Śledzic, jeszcze nż do ostatniej chwili wojsko niemieckie gwałtem zabierało wiele tysięcy osób męskich i żeńskich z domostw, odsyłając je do robót przemysłowych w Niemczech?

Co żartuje p. kanclerz Rzeszy uczynić przeciw temu postępowaniu władz wojskowych, które w stosunku do ludności belgijskiej ogólnie uznano jako sprzeczne z prawem narodów?

Echa zajęcia w szkole w Ostrowie. Swego czasu pisałem, że z powodu znanej zajęcia w szkole żeńskiej w Ostrowie ojciec ukaranej uczeńnicy p. Niegolewski, wniosek zażalenie do rejnej. Oben na to zażalenie nadziera roznosza odpowiedź:

„Córka pawska Marya nie dla tego zostało ukarana, że w klasie mówiła popolski, lecz ponieważ była niegrzeczna wobec swej nauczycielki. Nauczycielka w sposób przyjazny zwróciła jej uwagę na to, że wobec niedostatecznych postępów w niemieckim własny jej intere wymaga tego, aby w szkole

le mówiła po niemiecku, a gdy do tego napomnienia się nie zastosowała, ukarała ją za nieposłuszeństwo godziną pracy. Zamiast przyjętej karc spokojnie, tak jak jej przyjaciółka, córka pawska rozeznała się i okazała się tak niegrzeczna, że nauczycielka była bardzo podrażniona i w uniesieniu wymierzyła jej kilka lekkich polezów.

Pan sam, oceniąc należycie to zajęcie, spowodował córkę swą w obecności swojej i dyrektora do przeproszenia nauczycielki zasłużone niegrzecznościami.

Wzrokanka pawska, że nauczycielka córkę jego eğenę przeci klasie, jest mylna; tak samo twierdzenie pawsie, jakoby dyrektor bićie po twarzy uznał za dozwolone, nie zgadza się z rzeczywistością.

Nauczycielkę ukaraliśmy za uchybienie pedagogiczne, jakiego się dopuściła, spodziewamy się ateli, że i pan wystąpi przeciwko fałszywemu przedstawieniu tego zajęcia, jakie się rozniosło publicznie i niestety owej nauczycielce, mającej opinię osoby dzielnej i szlachetnej, przynieśo obieg bezimiennie.

Mniemy, że po wykazaniu niegrzecznego zachowania się po stronie uczennicy i po ukaraniu niechybienia pedagogicznego po stronie nauczycielki sprawę możemy uważać za załatwioną. Żywiśmy pozatem nadzieję, że zajęcia takie się więcej nie powtórzą.

Tyle odpowiadając podana przez „Postępu”. Niewątpliwie uznać należy uprzejmy ton odpowiedzi rejnej, ton, którego nie było dawniej. Mimo to uważały, że nauczycielka w dabilości swej o postępy swoich uczniów troska swoja posunęła za daleko, skoro wymagała mówienia po niemiecku nawet w prywatnych rozmowach.

POŁOŻENIE

wyjaśniają telegramy poniższe:

SPRAWOZDANIA NIEMIECKIE

a) popołudniowe:

Berlin, 12. 7. 17. TBW. Urzędowo dołączają do głównej kwatery:

Z zachodniego pola walki: Zrzeszenie wojsk księcia następcy tronu Rupprechta: Atak piechoty marynarki w dniu 10. lipca stanowił pęknięty, duży sukces; nieprzyjaciel nie zdolał wykonać kontrataków.

Działalność bojowa obu artylerii była spotykana we Flandrii, szczególnie na południe-wschód od Ypern, na frontie w Artois, pod Lens i Baillecourt. Przeprowadziliśmy skutecznie kilka wypraw wywiadowczych. Pod Monchy oddziały saturday pułku hanzeatyckiego z udziałem skutecznym miotaczy płomieni wzięły saturday szeregi rowów angielskich, z których zabrano wiele żołnierzy.

Zrzeszenie wojsk niemieckiego następe tronu: W zachodniej Szampanii i na lewym brzegu Mozy rozwinięły się w ciągu dnia liczne walki ogniste. Kilkakrotnie potyczek rekonesansowych zakończyły się pomyślnie:

Zrzeszenie wojsk księcia Albrechta wyr. tomberskiego: Nic ważnego.

Z zachodniego pola walki: Front marszałka księcia Leopolda bawarskiego: Działalność ogniska była znów bardziej ożywiona na nad Ryga, Smorgoniemi i Baranowicami; także pod Luckiem i na terenie walk wschodniogalicjskich wzrosła chwilami do wielkiej sily. Nad Szzarzą odparto rosyjskie oddziały lotne, nad Stołchem na południu od Kowla nieprzyjacielskie ataki lokalne. Między Dnieprem a Karpatami Rosjanie za pomocą mieszkańców oddziałów zaspieszali się ku stanowiskom nad Lomnicą. Pod Kaluszem dotarły awangardy do brzegu zachodniego rzeki.

b) wieczorne:

Berlin, 12. 7. 17. TBW. Na zachodzie ozywiona działalność ogniska w Szampanii.

Na wschodzie猛烈ne walki tuz na południe od Dniepre.

Pierwszy general-kwatermistrz
Ludendorff.

Z WALKI PODWODNEJ.

Berlin, 12. 7. 17. Urzędowo. Nowe wyniki walki nurkowcami w zatoce bielskiej i w

kanale angielskim, 24 000 ton, między zatopionymi okrętami znajdowały się: uzbójny angielski parowiec „Addah” 4397 ton z towarem z Kanady do Cherbourg, uzbójny francuski parowiec „Bear” 1271 ton z towarem z Dakaru do Fécamp, francuskie żaglowce „Aleksander” z dwiema do Fécamp, „La Tour d’Argon” z ładunkiem ryb do Rechelle, portugalski parowiec „Osso Verde” 2220 ton z żywnością dla francuskiego zarządu wojskowego w Bordeaux. Ładunki zatopionego okrętu składały się, o ile można było stwierdzić, z węgla, rudy i orzechów ziemnych.

SPRAWOZDANIA WIEDĘŃSKIE

Wiedeń, 12. 7. 17. TBW. Urzędowo ogłoszaja:

Z wschodniego pola walki: W Rumunii i w Karpatach nie ważnego. Na południe od Dniestu dotarli Rosjanie aż do naszego stanowiska na Lomnicę. Pod Kaluszem przyszło do walk na wschodnim wybrzeżu rzeki. Koło Stołudu odparto atak rosyjski na północ kolej Równe-Kowel.

Z wschodniego pola walki: W odwiedzonych lotników włoskich w Idrii austro-węgierska eskadra lotnicza obronna wezwała z powodzeniem bombami dworzec i rozległe obozy barakowe pod Cividale.

Na matem Colbicon wtargnęły wzorowo nasze oddziały bojowe w nieprzyjacielskie stanowiska, wybiły załogi, wysadziły w powietrze wiele ilości amunicji włoskiej i powróciły z jeńcami.

SPRAWOZDANIE ROSYJSKIE

Piotrogród, 11. 7. 17. TBW. Doniesienie z 10. lipca:

Z frontu zachodniego: Na południe od Brzeża gwałtownie walki działały. W kierunku Woryńska (1) wojska generała Kornilowa prowadziły w dalszym ciągu ofensywę w okolicy na zachód od Stanisławowa. Wojska austro-węgierskie i niemieckie stawiały silny opór i robiły zacięte kontrataki. Ku wieczorowi wojska nasze dotarły do rzeki Lomnicy. W walkach z 9 lipca zabrzmiałym przeszło 1000 jeńców austro-węgierskich i niemieckich i zdobyli 800 żołnierzy polskich, wiele materiału z rowów, karabiny maszynowe i wiele ilości materiału wojennego. Wynikiem tej dwudniowej ofensywy na zachód od Stanisławowa jest włączenie stanowisk nieprzyjacielskich na frontie 20 wiorst w głębokość 4 do 10 wiorst.

Z BURZLIWYCH DNI W ROSYI.

Sztokholm, 12. 7. 17. TBW. „Stockholms Tidningar” donosi z Hapenradu, że wojska na Ukrainie wzbraniły się wzorczo udziału w ofensywie Kereńskiego. 5000 żołnierzy obsadziło wielki dworzec kijowski i usiłowało namówić innych żołnierzy, aby nie jechali na front.

Według doniesień fińskich gazet, walka pomiędzy fińskimi chłopami a żołnierzami rosyjskimi w Harmoe zakończyła się zwycięstwem chłopów. Czakali oni w ukryciu, aż żołnierze wystrzelają wszystkie amunicje i potem rzucili się na Rosjan, z których przeszło 50 zostało ranionych lub zabitych.

SKOBELOW DO ROBOTNIKÓW

Piotrogród, 12. 7. 17. TBW. Według doniesienia p. agentury telegr. minister robot. Skobelew wrócił odeszwa do robotników, w której wskazał na krytyczne położenie przemysłu rosyjskiego, w czym zawiązał stary rząd oraz oświadcza, że rząd tymczasowy zysni wszystko, aby ożywić znów gospodarcze życie narodu i zapobiec zubożeniu narodowemu, co byłoby nieuniknione, gdyby stan obecny miał potrwać dalej. Jednakże minister wierzy, że wszystkie usiłowania rządu były bezowocne, gdyby robotnicy pozostały bez pracy i nie uzieliли ani skutecznej pomocy. Minister gali przedwyzstkiem nieprzejednanie robotników w ich zatargach z inżynierami i dyrektorami a nawet z pracodawcami, którzy z tego powodu opuścili fabryki i warsztaty pozostawiając je bez kierunku technicznego, bez zarządu a nawet bez pomocy finansowej. Interesa rewolucyjnych wymagają, oświadczenie Skobelew, aby każdy ro-

botnik i przedsiębiorca pozostał na swoim miejscu, aby każdy spełnił swój patriotyczny obowiązek i ułatwił możliwy proces odnowienia przemysłu. Rząd ze swej strony czyni wszystko możliwe, aby ułatwić rozwój tego procesu przygotowując rozległe socjalne reformy dla robotników. Odezwa kończy się słowami: Towarzysze Robotnicy. Jeżeli bronicie swoich praw, nie zapominalajcie też o obowiązkach, myśląc o swoich interesach i niechęci niezbytnej ofary, aby umocnić rewolucję i pomóż idencom naszym do tryumfalnego urzędu wistnienia.

O REFORME W WOJSKU ROSYJSKIM.

Piotrograd, 12 7 17. TBW. Doniesienie piotrogrodzkiej agencji telegraficznej. Ze względu na przekształcenie wojska według zasad demokratycznych postanowił rząd demokratyczny przy każdej komendzie naczelnego ustawić urząd rządowego komisarza wojskowego.

SPRAWOZDANIE FRANCUSKIE.

Paryż, 12. 7. 17. TBW. Doniesienie południowe z 11. lipca:

Dość ozywiona walka artyleryjna na północ od Jouy, w okolicy Saipneul i w Szampiani. Odpaliski dwa ataki na nasz mały posterunek. Nieprzyjaciel pozostawił nam jenoów. Na lewym wybrzeżu Mozy walka artyleryjna była bardzo ozywiona w odcinku wyżyny 304. W Woeuvre urządzili Niemcy atak na nasze stanowisko na północ od Flirey. Po ozywionej walce wyracono nieprzyjaciela kawałka rowu, w którym znalazły oparcie. Z pozostałych frontów nie do doniesienia.

Paryż, 12. 7. 17. TBW. Doniesienie wieczorne z 11. lipca:

Dziś wyróżniał się dość energicznymi przedsięwzięciami artyleryjnimi w okolicy Pantheonu, w różnych odcinkach na południe od Morrenvilliers oraz w kierunku wyżyny 304. Zadnych walk plechoty.

Podczas nocy ostrzeliwali Niemcy Furnes. Dzisiaj zwykłe artyleryjne przedsięwzięcia na całym froncie, mianowicie przed Remscapelle, Dixmide i Het Sas.

SPRAWOZDANIE ANGIELSKIE.

Londyn, 12. 7. 17. TBW. Doniesienie południowe z 11. lipca:

Po energicznem, całodniowem ostrzelaniu artyleryjnem urządzili nieprzyjaciel wezwanie wyczerpanym stanowczy atak na nasze stanowiska na frontie Nieuport. Na skutek skoncentrowanego nieprzyjacielskiego ogieńca działańskiego zrównane zostały ze ziemią utwierdzenia w odcinku w wydmach w pobliżu wybrzeża a odcinek sam, został odcięty przez zburzenie mostu na Yzerze. Nieprzyjaciel wdarł się w nasze stanowiska na frontie 1400 jardowym w głębokości 600 jardowej i dosiągnął prawego wybrzeża Szery w pobliżu wybrzeża. Pod Lombartzyde odrzucono nieprzyjaciela po krótkim zajęciu naszych stanowisk do jego rowów.

Londyn, 12. 7. 17. TBW. Doniesienie wieczorne z 11. lipca:

Zmniejszyła się najwyższa gwałtowność artylerii nieprzyjacielskiej na frontie Nieuport. Zrana zaatakował nieprzyjaciel wysunięte posterunki na wschód od Monchy-le-Preux na frontie 800 jardowym; udało mu się cofnąć niektóre bardzo nieznanie. Odparto usiłowanie nieprzyjaciela, aby napastę wyczerpanem posterunki pewien na północ-zachód od Lens. Niekorzystna pogoda przeszkadzała wezwanie działalności powietrznej po obu stronach aż do wieczora. W nowy rzuciliśmy bomby na dwa nieprzyjacielskie place lotnicze; wszystkie samoloty powróciły nieuszkodzone.

ATAK LATAWCÓW NA KONSTANTYNOPOL.

Londyn, 11. 7. 17. Według doniesienia admiralicy podczas ataku latawców morskich na leżące przed Konstantynopolem niemiecko-turecką flotę wymerziono na "Goeben" i inne okręty w pobliżu celne uderzenie, skutkiem których na pokładzie nastąpiły silne eksplozje i pożary. Trafiło również w admiralitatem wojny.

ADMINISTRATOR.

(Ciąg dalszy.)

Bolesny okrzyk rozpadł przewał muagle. Na progu drzwi uchylonych stala Paulina i uślyszała ostatnie słowa barona, z głosem łkaniem rzuciła mu się do nóg.

— Nie przeklinaj — zwołała z bolescią, o nie przeklinaj. Nic bogu osadzi. Przez pamięć mojej matki, przez miłości dla mnie, przez pociechu jaką ci niosłam lat tyle — zaklinam cię, wujku Ryszardzie, wstrzymać się, wstrzymać te okrutne słowa. O wujku, ciegar tej strasznej godziny ożyz nie jest kara dostateczną!

Obaj mężczyźni schyliły się, aby ja podnieść, lecz ona ze złotem i rekom zbliziała się teraz do ojca. Pułkownik oparty o poręcę fotelu wygądał jak skamieniał. Oczy tylko gorączkowo świadczyły, iż życie nie uleciało jeszcze z tej postaci.

Wuj Ryszard, wybuchnął płaczem. W tej chwili był on już tylko starcem złamany i słabym. Hallig naprzecz uściął pokrzeszczy go krótkiem lecz silnym uciśnięciem ręki. Były wykorzeni.

Odnosząc do tego dowiadujemy się, — donosi biuro Wolff — z wiarygodnego źródła że tak „Goeben” jak i ministerium wojny są nieuszkodzone.

O NARADY W SZTOKHOLMIE.

Kopenhaga, 12 7 17. TBW. Posel duński na sztokholmskiej konferencji socjalistycznej, redaktor Borgberg, telegrafował do swojej gazety ze Sztokholmu, że przyszło do poznania pomiędzy delegacją rosyjską a skandynawsko-holenderskim komitetem. Rosyjska rada robotniczo-żołnierska zwolniła do Sztokholmu na sierpień 1917 międzynarodową socjalistyczną konferencję pokojową, której porządek obrad bedzie następujący:

Wojna światowa i środki do jej przedkolego ukonczenia. Wewnątrz na konferencji, rozesiane będą dzisiaj do socjalistycznych partii wszystkich krajów w niemieckim, rosyjskim, francuskim i angielskim języku. Wyklanicy rosyjscy pojedą do Londynu, do Paryża i do Rzymu, aby oscarcię poprosić na konferencję pokojową socjalistyczne partie w krajach skojarzonych.

Z HISZPANI.

Berno, 12 7 17. TBW. „Temps” donosi z Madrytu: Po długich rozprawach z Datore zrezygnował Prieto z projektu zjazdu wszystkich demokratycznych przywódców. Prieto oświadczył w noce do prasy, że wobec niezwykłego położenia w kraju, zniesienia gwarancji i cenzury prasowej, nie chce on korzystać ze swego upoważnienia jako przywódcy partii demokratycznej. Wytrwa on tak długo na swoim stanowisku, jak długo potrafią stan wyjątkowy i nie będzie można ogłaszać publicznie objaśnienia kwestii, której kraju wstrząsnęły tak bardzo i sprawiły muchy. Po tem oświadczenie Prieta także liberalni posłowie i senatorowie oddożyli zwołane już zebranie na czas nieognaniczony.

Z AFRYKI WSCHODNIEJ.

Londyn, 11. 7. 17. Sprawozdanie z Afryki wschodniej opiera:

Na głównym obyczaju operacyjnym na południe i na południe zachód od Kilima wypadły napowrót 6. lipca z siedzibą Luynn na Mayongo oddział tworzący prawy skrzydło wroga. Podczas gdy wojska nasze i 7. lipca miały czekać z nieprzyjacielskim centrum w okolicy Ukuli, nasze siły bojowe rozpoczęły w trzech oddziałach ruch koncentracyjny ku centrum i prawemu skrzydłu niemieckiemu na linii Ukuli-Mayongo. Operacja przeprowadzona z powodzeniem pomimo niekorzystnego terenu i silnego oporu nieprzyjacieli. Nasz prawy oddział posunął się prawie siedem mil aż do punktu znajdującej się o trzy mila na południe od Mnindzi. Nasze centrum wyjechało nieprzyjaciela z Ukuli i dotarło do rzeki Tumba. Lewy nasz oddział rzucił wysunięto swoje oddziały aż do Mayongo na południe-zachód od Wungowil. Przeprowadzono nieco jenoów. Na południe-wschód od Iringa oddział nasz oszczędził się silnie nad rzeką Ruiua pomiędzy oddziałem nieprzyjacielskim w okolicy Mofu a nieprzyjacielskim głównym stanowiskiem dalej na północ. W obwodzie Sonagialały wysunęły się naprzód nasze siły bojowe z Liku, cochnęły siły niemieckie wzdłuż drogi z Longealiwau, zwinięły ich tylną straż i odpędziły ją na północ w kierunku na Mpanda. Od rzeki Rufidji pociągnął oddział wojsk zachodnioafrykańskich 35 mil na południe w kierunku Mswega, przy czem doznał mało oporu.

Z BALKANU.

niemieckie: Nie nowego.

wiedeńska: Niezmienione.

francuskie: Po gwałtownym ostrzelaniu usiłował nieprzyjaciel 9. lipca wieczorem urządzić atak w okolicy Dikowa na zachód od Monastyru, ale go odparto. Zmuszono samolot nieprzyjacielski do opuszczenia się pod Liwadyą na południe od Iżwannicy.

— O dziecko, dziecko — szepnął zwracając się do dziewczynki. — Dla cęgo zahraś mi się reszta? Niech ci Bóg siedzi. Nie będę przeklinat, gdy błagasz mnie o to w imię twojej dla mnie miłości, ale nie mogę z serca wydrzeć wzgórzy i nienawiści. Jestem człowiekiem — dla ciebie wyrzekam się kary, ale nie umiem przebaczyć. Odchodzę stąd na zawsze — czy pojediesz ze mną? Chęci ci być ojcem — chęci by na mojem sercu zapomniała wstydy i upokorzenia, jakie ci zgospowała ten człowiek.

Paulina zarzuciła mu ręce na szyję i dugo spoczywała bez słowa na znakowanej piersi, barona. Nakoniec podniosła głowę.

— Wiara w twoje uczucie i serce, kochany wuj Ryszardzie, wystarczy mi — rzekła. Musi wystarczyć. Pozostanie tutaj. Wyznaczałeś mi nieroż, że jeżem zbyt dumna — dziś widzisz, że nie byłem przestępstwem. Wszystko runęło w gruz, które mnie przyniosły do ziemi. Ty odejdz, wuju, i zapomnij o mnie. Niech ci Bóg błogosław i odsłoni mnie twoje lata. Moje miejsce tutaj. Jakkolwiek byłaby wina moja, nie uwaliła mnie oma od obowiązków córki, i chodźby świat cały mówił mi o innego, właśnie serce głosnie wołać będzie, to dziecku jestem. Kto jak ja szczyli się zasługami nieznanego przedków swoich, ten elusza, że za

Z WĘGIER.

Nowy gabinet hr. Esterhaza na czele programu wysunął sprawę zmiany ordynacji wyborczej do sejmu w duchu demokratycznym. Gabinet hr. Tiszy musiał ustąpić, gdyż opierał się rozszerzeniu prawa wyborczego w duchu, którego życzył sobie cesarz Karol. Do władz przeszły gabinet oparty na dotychczasowej mniejszości opozycyjnej. Dawna partia rządowa — obecna opozycja — przeciwko rozszerzeniu prawa wyborczego, ma większość i rząd wbrew jej woli może przeprowadzić tylko wtedy nowe prawo wyborcze, jeżeli sejm rozwieje i nowymi wyborami dla siebie większość uzyska.

Ciekawa jest historia ruchu za reformą wyborczą. Przed dwunastu laty reforma postulowana się, aby stanowiła dla wszystkich równy wybór. Rząd poparł ją, co rząd poprzedni i dalszy podkreślił możliwość nienaruskowania głębią naszej polityki sprzymierzeńczej. (Ozywione oklaski). Przeciwko reformie głosowały jedynie opozycyjne partie, co rząd poprzedni i dalszy podkreślił możliwość nienaruskowania głębią naszej polityki sprzymierzeńczej. (Ozywione oklaski).

W latach 1903 i 1904 na czele spraw, zajmujących sejm węgierski wysunęła się reforma ustawy wojskowej. Kontyngent rekrutu, który od r. 1889 był uchwalony w tej samej wysokości miał być podwyższony. Radykalna narodowa opozycja utworzyła w sejmie blok, który użyczył podwyższenie kontyngentu rekrutu zwiększeniem od utworzenia samodzielnego armii węgierskiej i celem poparcia swych postulatów podał najenergetyczniejszą opozycję. Musiano zaprowadzić wtedy straż parlamentarną, wreszcie rozwieść sejm. Nowe wybory przeprowadzone w r. 1905 przyniosły jednak niespodziankę. Partia liberalna, prowadzona przez Tisza, została w zupełności pobita, a partia niezawisłość, znajdująca pod wodzą Kosutha, zdobyła ogromną większość mandatów. Sierżant gabinet przejęty został pod przewodnictwem hr. György Fejervarego. Jako minister spraw wewnętrznych zasiadł w tym gabinecie Józef Kristoffy. On to pierwszy podjął myśl, aby podkopać opozycję przez wprowadzenie demokratycznych reform wyborczych. Dotychczas na Węgrzech życie polityczne szlo drogą stanowczą. Obecnie miała rozpocząć się na szerszą skalę polityka ludowa, która miała dopuścić do głosu także i niewęgierskie narody. Ta nowa orientacja polityczna przeniosła się wtedy także do Austrii i w r. 1906 reforma wyborcza w Austrii przyniosła powszechnie, równie i bezpośrednio prawa głosowania do parlamentu, a wybory r. 1907 odbyły się już na jego podstawie. A tymczasem na Węgrzech sprawą poważnego głosowania — utknęła. W r. 1905 kiedy gabinet węgierski kompromis z dniu na dzień utrzymując się przy władzy, szukając punktu oparcia, minister Kristoffy podjął znowu sprawę reformy wyborczej, lecz program jego nie został przeprowadzony.

Po upadku Fejervarego, objął rządy Wekerle, który szedł tylko drogą kompromisów po wyborach w r. 1910 do władz doszła mowa o partii liberalnej, a z niej gabinet Lukacza. Wreszcie po krótkim życiu politycznym tego ostatniego ujawnił Tisza. I wtedy narodoworadikalna partia zwróciła się do rządu ministrów opozycyjnej, podjęła kwestię reformy wyborczej jako hasło, pragnęło w ten sposób podkopać rządy Tisza.

Przysłała wojna, a nią wybita się na pierwszy plan kwestia rozszerzenia prawa wyborczego na wszystkie ludy monarchii w równy sposób, gdyż wszystkie krew przelewają w jej obronie. Tisza oparł się przeprowadzeniu tej zasady i gotów był jedynie do ustępstw na rzecz robotników, którzy w trzech czwartych są Węgrami. Nie takie jednak było życzenie korony. Tisza upadł, a nowy gabinet pragnie przeprowadzić reformę wyborczą na szerszych podstawach, tak przynajmniej zapewnia. Wiadomo jednak, że kłoczą się na wewnętrznych władzach węgierskich, aż zgodnie w tym, aby kierownictwo madziarskie dalej podtrzymało. Z tego stanowiska trzeba więc krytycznie patrzeć na nową „szerską” reformę, jakie działań się oczekuje.

Stwierdził jednak można, że i na Węgrzech stała się reforma wyborcza aktualna i przyjęta będzie musiła, aby rzadzającą pragnęło w ten sposób

czynić się o nim ci tylko, którzy znali i popierali niechlubne oskarżenia, rzucone dzieku tobie na niezawisłą kobietę. Ale musisz znać całą sprawę.

Bledny wzrok pułkownika zdawał się szukać osiągnięcia w obszernym pokoju, nakoniec spojrzał na córkę.

— Pojmuję — rzekł Hallig, nie miało znamion wymagać, byś pan się oskarżał w obecności córki. Pani pozwoli, że ja odprowadzę do Jadwigi albo barona.

— Nie, o nie — zawołał Gerstein głosem pełnym trwogi, Paulino, nie odchodź, może jesteś tutaj przy mnie, na moje Boga. Ja nie chce być sam tutaj. Zrobę wszystko, co zechcesz panie Hallig, ale nie kieruj się moją głową, niech będzie mi towarzyszyć. Sam pragnę powiedzieć ci całą prawdę.

— Nie — rzekł Hallig spokojnie. Gdyby matek mojej nie oszczędniono niedźwiedzi zażartej, niechaby zmarła ja teraz. Oko za oko, zab za zab. Ale na twoje szczęście, nie oskarżo mnie o jawnie, nie potępiono publicznie.

— Dla czego pan nie odpowiadasz? — zaczął pułkownik znów. Czy dałeś znad do połowy, do sądu? — Czy przysiąga po mnie zamordować?

— Nie — rzekł Hallig spokojnie. Gdyby

matek mojej nie pragnie. Prawo stanowienia ludów swoim losie i na Węgrzech niezawisłe obie użycie.

Z PARLAMENTU WĘGERSKIEGO.

Budapest, 12. 7. 17. Na wzorze rządu posiedzeniu izby posłów odpowiadał prezes ministrów hr. Esterhazy na pytania w sprawie polityki zagranicznej istępunku do Austrii. Hr. Esterhazy mówił:

„Niezmiennie i silnie trzymamy się tak świetnie wypróbowanego przyjera monarszii z Niemcami. (Ozywione oklaski). Najlej szo wypłacić podeszczere niepowinny dotknąć naszej uczciwej i silnej stolicy w dotrzymaniu przyjera. Pod tym względem zajmuje rząd zupełnie to samo stanowisko, co rząd poprzedni i dalszy podkreślił możliwość nienaruskowania głębią naszej polityki sprzymierzeńczej. (Ozywione oklaski). Przeciwko reformie wyborczej, co rząd poprzedni i dalszy podkreślił możliwość nienaruskowania głębią naszej polityki sprzymierzeńczej. (Ozywione oklaski). Nie pozwalamy naszych nieprzyjaciół w wątpliwości o tem, przeciwko, wobec całego świata złożonymi wyraźnie świadectwo naszej gotowości do pokoju. Nie od nas tylko od naszych nieprzyjaciół należy, aby ustalił pokój. (Ozywione oklaski). Na nieprzyjacieli naszych spoczywa odpowiedzialność za dalsze prowadzenie tej wojny. (Ozywione oklaski).

Prezes ministrów określił potem o powołaniu do austriackiego rządu mianowanie się do wnętrzych spraw Austrii jako szkodliwe i wezwał na to, że nieraz już mówił, iż stoi na gruncie obopólnego uprawnienia. (Ozywione oklaski). Zyskał przeświadczenie, że również austriacki prezes ministrów zajmuje niewzruszenie to stanowisko. (Ozywione oklaski).

Odpowiedź przyjęto jednogłośnie do wiadomości Hr. Michai Karolyi, który zezwolił na wywody poprzedniego mówcy przedtem, że swemi dążliwościami pokojowymi popierał chęci interesu mocarstw zwiazkowych. Wypadki ostatnich dni nie sprawiły się go zupełnie, gdyż w pośredku przesłania w Niemczech stoi kwest

ni słowem zwolniony rzymskiej na wyraźna życzenie z Rzymu). Następnie zaśmiednia katalogiem naszego społeczeństwa oczywistą prawdą, że politycznym reprezentantem tego spółczeszeństwa niegrzycywowym masonów, sprawdzającym przyczynę do muru ta lub owa gazeta określiła moim przedniesionym zarzut masonistwa licznymi klinowymi, ale uporczywie sianie plotek o przedstawicielach, milowicie zaś powtarzanie tych plotek w nienależycie przeznaczonym dla warstw ludowych mniszku wywoływał pewne wrażenie, że w liczbie osób — kto wie — czynie nie znajduje się jakikolwiek — z kościołem kotypem. Schwycoło się później innego straszka: oto grozi nam niebezpieczeństwo kościoła narodowego. A thóz głowny inicjator tej pogłoski, która niezawodnie podał do publicznej wiadomości w najlepszej wierze, jej moc zredukował następnie do minimum, inne pisma wyzywiski były nadal, streszcząc maród i świat, że katolicyzm polski przez taki kościół narodowy może się rozpaść.

